

je ugledal grozno pošast. Motrila ga je z velikimi, izbuljenimi očmi.

Bila je žaba krastača.

Brž sta se premerila junaka.

Potem pa žaba skok naprej, Miloš v tek nazaj.

Ves preplašen je pritekel v kuhinjo k mami.

Dolgo si Miloš potem ni upal več na vrt. Žaba se mu je vtisnila v spomin tako, da se mu odslej še v sanjah prikazuje.

Kadar Miloš zdaj lista po knjigi, koder so živali v podobah, poišče najprej žabo. Pravi pa, da se te ne boji, ker nima tako velikih oči kakor ona, ki jo je videl na vrtu.

Miladin:

U črni noči.

Usako noč iz gozda pride divji mož
k nam v drvarnico po velik koš.

Pa renči po vasi bos in gologlav:

„Malopridneže bom jaz pobral — Šaubau!“

Joj, pa gleda Mirko skozi okno plah —

„Brž zaprite duri, v hišo hoče strah!“

Joj, kakó se dedca tega jaz bojim,

morda v črno luknjo bom še moral ž njim?“

— „U črno luknjo spravi te le slaba vest,“

reče ded mu — „ne pa tega dedca črna pest!“

Priden bodi in sèm pojdi k meni leč,

kjer jaz molim, strah semgór ne sme na peč.“

